

ת"פ (כפר סבא) 29142-02-24 - מדינת ישראל נ' סלאם גבארה

ת"פ (כפר-סבא) 29142-02-24 - מדינת ישראל ע"י נ' סלאם גבארה ע"שלום כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 29142-02-24

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד חן הלצבנד

נגד

סלאם גבארה ע"י

ב"כ עו"ד פאדי בראנסי

בית משפט השלום בכפר-סבא

[03.07.2024]

כבוד השופט שרון דניאלי

גזר דין

1. הנאשם, יליד שנת 1992, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין בישראל, בניגוד לסעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל), ובביצוע עבירות תעבורה של רישיון רכב שפקע בתקופה העולה על שנה, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן - פקודת התעבורה) ושימוש בטלפון בעת שהרכב נע שלא באמצעות דיבורית, לפי תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן - תקנות התעבורה).

2. בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם, ציינה המאשימה כי בתאריך 7.10.23 פתח ארגון הטרור "חמאס" במלחמה עם ישראל, במסגרתה פלשו לשטח מדינת ישראל מחבלים רבים וביצעו מעשי טבח ומעשי זוועה באזרחי מדינת ישראל ובעקבות זאת הוכרז מצב מלחמה אשר נותר בעינו גם במועד הרלוונטי לכתב האישום. בפרק העובדות של כתב האישום המתוקן טענה המאשימה כי ביום 12.2.24, בשעה 11:12 או בסמוך לכך, ברחוב אל עמל שבטייבה, הסיע הנאשם ברכבו תושב איזור יהודה ושומרון (להלן - האיזור), שלא החזיק באישור כניסה או שהייה בישראל כחוק (כמצוין בסעיף 2 לחלק הכללי). כן טענה המאשימה שהנאשם השתמש בטלפון סלולרי בזמן הנהיגה (בהוראות החיקוק הובהר כי מדובר בשימוש בטלפון נייד ללא דיבורית), והתבקש לעצור את רכבו על ידי שוטרים שהיו במקום. אז הוא הציג לשוטרים את הנוסע שלצדו כתושב טייבה, אך זוהה לאחר מכן כתושב האיזור. כמו כן, לא היה ברשות הנאשם רישיון רכב בתוקף לתקופה העולה על שנה.

3. בדיון שהתקיים לפניו ביום 22.5.24, הנאשם חזר בו מכפירתו והורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, והצדדים טענו לעונש. עוד קודם לכן הגישה המאשימה בקשה לגביית עדות מוקדמת של הנוסע תושב האיזור, אך בדיון שהתקיים ביום 19.2.24 הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הדיון בבקשה התייתר. מכאן אציג להלן את טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד חן שפירא, טענה כי העבירות בוצעו בתקופה שלאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל, באופן המחדד את הפגיעה בזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, בשלום הציבור ובזכות המדינה להגן על בטחון הציבור מפני חדירת שוהים בלתי חוקיים, שזהותם, סיבת כניסתם ועברם אינו ידוע לה. ב"כ המאשימה הוסיפה כי המסייעים לשוהים בלתי חוקיים הם "צינור החמצן" של תופעה פסולה זו, וככל שלא יהיו מעסיקים, מלינים ומסייעים עבור אותם שוהים, לא תהיה להם סיבה להיכנס לארץ. ב"כ המאשימה הפנתה למדיניות הענישה בעבירות של חוק הכניסה לישראל, שהוחמרה בעקבות המצב הביטחוני, וכן לתיקון לחוק (הוראת שעה) שהחמיר באופן משמעותי את העונשים הקבועים בחוק הכניסה לישראל, הגם שהעבירות במקרה זה בוצעו טרם כניסת התיקון לחוק לתוקף. ב"כ המאשימה התייחסה גם להודאתו של הנאשם במיוחס לו והחיסכון בזמן שיפוטי כדבריה, כמו גם להעדר עבר פלילי של הנאשם, למעט 9 הרשעות בתחום התעבורה (טל/1). לשיטת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין 45 ימי מאסר בפועל ממש (ולא לריצוי בעבודות שירות) ועד 6 חודשי מאסר בפועל ממש, וזאת נוכח החמרת הענישה בגין עבירת הסעת שב"ח והמצב הביטחוני השורר בארץ. בנסיבות אלה, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם (קרי, 45 ימי מאסר בפועל ממש), בצירוף מאסר על תנאי וקנס, שיכלול את סכומי הקנסות הסטטוטוריים בגין עבירות התעבורה בסך של 1,750 ₪, וכן לפסול אותו בפועל ועל תנאי מלהחזיק ברישיון נהיגה.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד פאדי בראנסי, טען כי מדובר בעבירת הסעת שב"ח שבוצעה באופן חד פעמי ולא מתוכנן, ואף לא נגרם כל נזק כתוצאה מביצועה. עוד טען עו"ד בראנסי, כי מדובר בהסעה של אדם אחד ללא תמורה, ובנסיבות אלה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, והפנה לגזרי דין שניתנו לאחרונה ובהם בתי המשפט הסתפקו בעונש של מאסר על תנאי בלבד (ת"פ (שלום - ירושלים) 30335-07-23 מדינת ישראל נ' אבו אל הוא (פורסם בנבו, 7.4.24); ת"פ (שלום - ירושלים) 42307-02-23 מדינת ישראל נ' אבו סביתאן (פורסם בנבו, 12.5.24).

לעניין מיקום עונשו של הנאשם במתחם העונש, הפנה ב"כ הנאשם לנסיבות מקלות בעניינו של הנאשם, ובהן הודייתו, לקיחת האחרייות והבעת החרטה על המעשים, וכן להיעדר העבר הפלילי והעובדה כי לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, ולכך שמאז שחרורו ממעצר בגין פרשה זו, הוא עמד בתנאי השחרור ללא כל הפרה. ב"כ הנאשם הוסיף כי מדובר בנאשם נורמטיבי, שעובד כקבלן בתחום הגבס, שההליך המשפטי נגדו הסב לו נזקים ומנע ממנו תעסוקה. על כן ביקש שבית המשפט יטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בלבד, וכן להסתפק בפסילה שכבר הוטלה עליו ביום 13.2.24 בהחלטת כבוד השופט א' סלטו בבית משפט השלום בפתח תקווה (בשה"ת (שלום - פ"ת) 29102-02-24 מדינת ישראל נ' גבארה (לא פורסם)).

הנאשם בדברו האחרון לעונש ביקש שבית המשפט יבוא לקראתו וכי "תינתן לו הזדמנות", כלשונו.

6. עם תום הטיעונים לעונש, הוריתי על שליחתו של הנאשם לממונה על עבודות השירות על מנת שיערוך בעניינו חוות דעת בעניין התאמתו וכשירותו לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות.

7. במסגרת הדיון בשאלת העונש ההולם בעניינו של הנאשם על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם (סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; להלן - חוק העונשין).

בשלב שני, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין).

8. במקרה זה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים נוגע לפגיעה בביטחון מדינת ישראל ובסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, בפרט משום שהמסיע אינו מודע בדרך כלל עד תום לכוונתיהם האמיתיות של תושבי האזור אותם הוא מסיע. הערכים המוגנים בעבירות התעבורה שביצע הנאשם נוגעים לשלומם של עוברי הדרך והשמירה על סדרי ממשל תקינים.

9. הנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל בכך שהסיע בתוך שטחי מדינת ישראל שוהה בלתי חוקי, תושב האזור. העונש המרבי בגין עבירה זו, נכון למועד ביצועה, הוא של שנתיים מאסר וזאת טרם התיקון לחוק בהוראת שעה (תיקון מס' 38 לחוק הכניסה לישראל תשפ"ד - 2024), שנכנסה לתוקף ביום 8.4.24, לאחר מועד ביצוע העבירה שביצע הנאשם. הוראת שעה זו החמירה באופן משמעותי את הענישה בגין העבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

את חומרן של העבירות לפי חוק הכניסה לישראל יש לבחון גם בהתאם לתקופה בה בוצעו. כפי שציין בית המשפט העליון ברע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.12.14): "מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

כך, בעניין אלהרוש נקבע כי מתחם העונש ההולם לנאשם שהורשע בעבירת שב"ח, לצרכי פרנסה, וללא עבירות נלוות, נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל למשך 5 חודשים, ואלו יכללו הן את תקופת התנאי והן את תקופת המאסר בפועל.

לעניין זה ר' גם רע"פ 1195/22 זיאד אשחאדאת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.12.22), שם הובהר כי שאלת עברו הפלילי של הנאשם אינה נתון המשפיע על קביעת מתחם העונש, אלא אך על מיקומו של העונש הראוי בתוך המתחם.

10. הן בהוראות חוק הכניסה לישראל והן בפסיקת בית המשפט העליון, נקבע כי העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים חמורה יותר מהעבירה של שהייה בלתי חוקית, והדברים נכונים במשנה תוקף בתקופה בה המצב הבטחוני מתוח (לעניין זה רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.12.14); רע"פ 3173/09 פראג'ין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.5.09)).

בית המשפט העליון עמד על תכלית ההחמרה בענישה הקבועה בחוק הכניסה לישראל בגין הסעה והעסקה של תושב האזור ללא אישור כדון, ביחס לעבירת השהייה הבלתי חוקית, שכן "חטאם של המסיעים גדול מחטאם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים" (ע"פ 617/15 רשק מונטרס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2.4.15)).

11. המציאות הבטחונית במדינת ישראל השתנתה בצורה דרמטית ביום 7.10.23, ועימה גם השתנתה מדיניותה של מדינת ישראל בדבר כניסת פלסטינים לישראל, מדיניות רשויות אכיפת החוק בדבר אופן אכיפת חוק הכניסה לישראל, ובאופן הדרגתי השתנתה גם מדיניות הענישה של בתי המשפט.

על רקע זה נקבע במספר פסקי דין של בתי המשפט המחוזיים כי לאחר ה-7.10.23 יש לראות בצורה שונה ומחמירה יותר את הפגיעה בערכים המוגנים בשל עבירת השב"ח ולהחמיר בקביעת גבולות מתחם הענישה. כך, בעפ"ג (מחוזי - מרכז) 30176-10-23 מדינת ישראל נ' חרפוש (פורסם בנבו, 25.10.23) נקבע שמתחם העונש ההולם בגין עבירת שב"ח נע בין 6-1 חודשי מאסר בפועל, ואילו בתי המשפט המחוזיים ברחבי הארץ קבעו כי מתחם העונש ההולם בעבירה זו נע בין 7-2 חודשי מאסר בפועל (לעניין זה ר' למשל עפ"ג (מחוזי - ירושלים) 65843-05-24 מדינת ישראל נ' ג'נאג'רה (פורסם בנבו, 6.6.24); עפ"ג (מחוזי - חיפה) 34304-01-24 מדינת ישראל נ' יזן עותמאן (פורסם בנבו, 25.1.24); עפ"ג (מחוזי - באר שבע) 31211-10-23 מדינת ישראל נ' עיסא אלנג'אר (פורסם בנבו, 22.10.23)).

פסיקה זו נבחנה על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 7908/23 אלנג'אר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.11.23), שקבע (כבוד השופט ח' כבוב): "העקרונות שהתווה וקבע בית משפט זה בהלכת אלהרוש, בעינם עומדים גם בעצם ימים אלו. אך כאמור שיקול הדעת בגזירת העונש נתון לערכאה הדיונית בהתאם לנסיבות כל מקרה הנדון לפניו, ובתוך כך גם התחשבות בצוק העיתים. יישום עקרונות וערכים אלה, הם לב לבו של ההליך השיפוטי ומלאכת השפיטה ומשכך נתונים לסמכותה הרחבה של הערכאה הדיונית".

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהוגשה על ידי הסניגוריה הציבורית, אך לא מצא "צורך מבורר בקביעת הלכה ביחס למתחם העונש כמבוקש".

על רקע כל האמור לעיל, ולנוכח החובה לבחון כל מקרה לגופו, אך גם תוך התחשבות "בצוק העיתים", הרי שבבחינת חומרת העבירה של הסעת שב"ח, יש לתת את הדעת למכלול הנסיבות בהן בוצעה ההסעה אשר עשויות להשפיע על חומרת העבירה כגון זהות המסיע והנוסע, נסיבות ביצוע ההסעה, מיקום תחילת הנסיעה, הסתרה או אי הסתרה של הנוסע, היכרות קודמת עם הנוסע, תשלום בגין הנסיעה ועוד. נתון משמעותי שיש ליתן לו משקל הוא מספר הנוסעים (1-2 בעבירה בה הורשע הנאשם), וכן כאמור לעיל, התקופה בה בוצעה ההסעה.

12. במקרה כאן, הנסיעה התבצעה בתוך שטח מדינת ישראל, ולא סמוך למחסום הכניסה לישראל וכל זאת לאחר 7.10.23, גם אם טרם כניסתה לתוקף של הוראת השעה הנזכרת לעיל. הנאשם הסיע נוסע יחיד, לא קיבל תמורה כספית עבור ההסעה, אך גם לא הייתה לו היכרות קודמת עם הנוסע. אמנם העבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין הושמטה מכתב האישום המתוקן, אך הנאשם הודה והורשע בכך שהציג לשוטרים את השב"ח כתושב טייבה.

הנאשם גם הודה בביצוע עבירות תעבורה שחומרן מצויה ברף הנמוך יחסית.

במכלול הנסיבות הללו, עולה כי הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בעבירה הינה ברמה בינונית - נמוכה. מכאן יש לבחון גם את הענישה הנוהגת.

13. מפסיקת בתי המשפט, גם ביחס לעבירות שבוצעו לפני 7.10.23, ניתן ללמוד כי בתי המשפט נוהגים להטיל מאסרים בפועל של ממש בגין עבירות של הסעת תושבים זרים, ללא היתר, כאשר נסיבות ההסעה מצביעות על סיכון ביטחוני מוגבר, או על סיכון תעבורתי משמעותי, כמו מקרים שבהם מספר הנוסעים היה רב, או שכיוון ההסעה היה "מקו התפר" לתוך המדינה, ההסעה הייתה תמורת תשלום, לנאשם עבר פלילי בעבירות דומות או בעבירות חמורות, וגזירת דין לאחר ניהול הוכחות מבלי שהנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם. עם זאת, לא מעטים המקרים שבהם בתי המשפט הסתפקו בהטלת מאסרים לריצוי בעבודות שירות (ואף עונשים קלים יותר), בגין עבירות של הסעת מספר שוהים בלתי חוקיים, זאת בהתחשב בנסיבות המסוימות, הן של העבירה והן של הנאשם.
- אסקור להלן מספר פסקי דין וגזרי דין מהעת האחרונה, הן ביחס לעבירות הסעה שבוצעו הן לפני 7.10.23 והן לאחריו:
- א. בת"פ (שלום - כפר סבא) 46874-01-24 מדינת ישראל נ' קשקוש (לא פורסם, 19.5.24) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הסעת 2 שוהים בלתי חוקיים לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל ביום 18.1.24 תמורת 50 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-15 חודשי מאסר בפועל ממש, אך קבע כי יש להטיל עונש של מאסר בפועל ממש רק אם הנאשם ימצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות, ולכן הטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות (וענישה נלווית). אעיר, כי על גזר דין זה הוגש ערעור, אך זה טרם נדון (עפ"ג (מחוזי - מרכז) 62332-06-24);
- ב. בת"פ (שלום - כפר סבא) 37379-03-24 מדינת ישראל נ' אל גראד (פורסם בנבו, 15.5.24) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הסעת 3 שוהים בלתי חוקיים לפי סעיף 12א(א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, עת הסיעם ברכבו ביום 15.3.24. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע, כעתירת המאשימה, בין 3-15 חודשי מאסר בפועל ממש, אך קבע כי יש להטיל עונש של מאסר בפועל ממש רק אם הנאשם ימצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות, ולכן הטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות (וענישה נלווית). אעיר, כי על גזר דין זה הוגש ערעור, אך זה טרם נדון (עפ"ג (מחוזי - מרכז) 62378-06-24).
- ג. בת"פ (שלום - כפר סבא) 64326-08-22 מדינת ישראל נ' אבו שהאב (פורסם בנבו, 18.7.23) הורשע הנאשם שם, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, עימו הייתה לו היכרות קודמת, סמוך למחסום הכניסה לישראל. בתיק זה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה בעבודות שירות עד 7 חודשי מאסר בפועל, והטלתי על הנאשם שם עונש של 1.5 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית;
- ד. בת"פ (שלום - באר שבע) 10316-08-21 מדינת ישראל נ' אבו קיעאן (פורסם בנבו, 22.5.23) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, בכך שהסיע בכביש מס' 80 שוהה בלתי חוקית, שלא הייתה לו עימה היכרות מוקדמת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, והטיל עליו 45 ימי עבודות שירות לנוכח עברו הפלילי, וענישה נלווית;
- ה. בת"פ (שלום - קרית גת) 43090-01-21 מדינת ישראל נ' אשקר (פורסם בנבו, 10.5.23) הורשע הנאשם על פי הודאתו בהסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים (עבירה לפי סעיף 12א(ג)(א)(ב) לחוק הכניסה לישראל). בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש של 3 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית, גם לנוכח עמדת שירות המבחן ונסיבותיו האישיות הקשות;
- ו. בת"פ (שלום - באר שבע) 24453-04-20 מדינת ישראל נ' טלאקה (פורסם בנבו, 1.5.23) הורשע הנאשם על פי הודאתו, בצירוף תיקים, בשני אישומים של הסעת שוהים בלתי חוקיים, כשבגין אישום אחד הורשע בהסעת שני נוסעים ובגין אישום שני הורשע בהסעת נוסע אחד. בית המשפט קבע כי מתחם העונש בגין אירוע אחד נע בין 1-7 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ובמקרה שני בין 2-8 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, ולנוכח עברו הפלילי של הנאשם שם, הטיל עליו עונש של 4 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית;

ז. בת"פ (שלום - תל אביב) 13833-12-21 מדינת ישראל נ' זחאלקה (פורסם בנבו, 29.3.23), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך שהסיע שני שוהים בלתי חוקיים בתל אביב. בית המשפט ציין אמנם כי העובדה שהנאשם הסיע שני נוסעים היא נסיבה לחומרה, אך במקביל מדובר היה בנוסעים שהיו מוכרים לו מהעבר כמי שהיו בעלי אישור כניסה לישראל. מכאן קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי קצר וענישה נלווית;

ח. בת"פ (שלום - ראשון לציון) 27428-12-21 מדינת ישראל נ' אפריג' (פורסם בנבו, 23.3.23), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך שהסיע שוהה בלתי חוקי סמוך לשדה התעופה בן גוריון. לנאשם הייתה היכרות קודמת עם הנוסע, שהיה לו בעבר אישור כניסה לישראל. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, והטיל על הנאשם 200 שעות של"צ, מאסר מותנה וענישה נלווית;

ט. בת"פ (שלום - נתניה) 14258-11-21 מדינת ישראל נ' אלפאחורי (פורסם בנבו, 21.12.22), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך שהסיע שני שוהים בלתי חוקיים, שהיו להם בעבר אישורי כניסה, ולנאשם הייתה היכרות קודמת עימם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם חודש מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית;

י. בת"פ (שלום - תל אביב) 26506-08-21 מדינת ישראל נ' ארשיד (פורסם בנבו, 13.4.22), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך שהסיע שוהה בלתי חוקי יחיד בתל אביב, ובית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, קנס ופסילה על תנאי.

14. נתתי דעתי גם לגזרי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם, שניתנו בעת האחרונה (ת"פ (שלום - ירושלים) 30335-07-23 ות"פ (שלום - ירושלים) 42307-02-23)) בהם הסתפק בית המשפט בהטלת ענישה צופה פני עתיד (וענישה נלווית), אך שם דובר בעבירות שבוצעו טרם 7.10.23. עוד אציין, כי בשים לב לדברי בית המשפט העליון בעניין אלהרוש והפסיקה העניפה בעניין החומרה היחסית של עבירת ההסעה ביחס לעבירה של שהייה בלתי חוקית, קביעה לפיה מתחם העונש ההולם בעבירת ההסעה נע בין מאסר מותנה ל-5 חודשי מאסר בפועל (בדומה למתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט העליון בעניין אלהרוש בעניין עבירת שב"ח בנסיבות המקלות ביותר), הינה קביעה שמעוררת קושי, אך כל מקרה יש לבחון לגופו.

15. בשים לב למידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בעבירה, שהושפעה גם ממועד ביצוע העבירה, והענישה הנוהגת, אני קובע כי בנסיבות כאן, נע מתחם העונש ההולם בין מספר קטן של חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 7 חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע למיקום עונשו של הנאשם במתחם העונש ההולם, הצדדים אינם חולקים על כך שיש למקם את עונשו בתחתית המתחם, בשים לב לעובדה שאין לו הרשעות קודמות, לנטילת האחריות וההודאה בהזדמנות הראשונה (ואף כזו שיתרה את הצורך בשמיעת עדות מוקדמת של השוהה הבלתי חוקי אותו הסיע). בנסיבות אלו, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש. בכל הנוגע לעבירות התעבורה, בשים לב לגליון ההרשעות בתעבורה, ובראי העבירה העיקרית בה הורשע מכוח חוק הכניסה לישראל, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם קנס כספי כולל בסך 4,000 ₪.

בכל הנוגע לרכיבי הפסילה, אני מוצא כי לעניין הפסילה בפועל מהחזקת רשיון נהיגה, ניתן להסתפק בתקופה מיום 13.2.24 עד למועד מתן גזר דין זה.

סיכומו של דבר

16. לאור כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 2 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 30.7.24 במשרדי הממונה על עבודות השירות ברמלה, ומובהר לו כי אם יפר את תנאי הממונה, זה עלול להורות על הפסקתן;
 - ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום גזר הדין שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;
 - ג. קנס כספי בסך ₪ 7,000 או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.9.24 וביום הראשון לכל חודש שלאחריו. אי תשלום איזה מן התשלומים, יביא לפרעון מיידי של יתרת הסכום שלא שולם.
 - ד. פסילה בפועל מלהחזיק ברשיון נהיגה החל מיום 13.2.24 ועד למועד מתן גזר דין זה. הרשיון יוחזר לנאשם לאלתר;
 - ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך תקופה של שנתיים מיום גזר הדין עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
זכות ערעור כדין לבית המשפט המחוזי-מרכז. התיק ייסגר.
- ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"ד, 03 יולי 2024, במעמד הצדדים: ב"כ המאשימה עו"ד חן הלצבנד, ב"כ הנאשם עו"ד פאדי בראנסי והנאשם בעצמו.